

den ærede Krigsminister kommer med og vil give Landstinget i Forvaring, siger jeg, at saa vil jeg ikke have med det Guds at gøre, det maa den højtærede Krigsminister selv se at forvare.

Anderfen: Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, er det nærmest foranlediget ved Udtalelser fra det ærede Medlem fra 3dje Kreds (Rump). Det ærede Medlem fremkom med den Ansæelse, at der nu i Befolkningen var en vis forsonlig Aand til Stede overfor Gendarmene, og at man betragtede Gendarmene med andre Blikke, end man tidligere havde gjort. Det er denne Udtalelse, jeg finder mig foranlediget til at gøre Indsigelse imod, saa meget mere som de seneste politiske Begivenheder i Landet tale tydelig mod den Opfattelse, at Stemningen i Befolkningen overfor Gendarmprovisoriet, saa vel som mod de øvrige Provisorier, skulde have forandret sig til Gunst for dem. Jeg sigter her særlig til, hvorledes Byen Kjøbenhavn udtalte sig om dette Spørgsmaal ved sidste Landstingsvalg. Ved sidste Landstingsvalg havde vi, særlig for Valget foregik, disse Provisorier til Forhandling omkring paa Valgmøder, omkring blandt Vælgerne, og Resultatet af den Dom, Vælgerne fældede, fende vi alle, vi saa, at Resultatet blev dette, at Halvdelen omtrent af de Repræsentanter, som stod paa Regeringens Side, maatte vige Pladsen for dem, der stod som Modstandere af disse Provisorier, som nu desværre i en altfor lang Arrække have eksisteret her i Landet. Jeg tror altsaa at turde fremsføre dette som et Bevis mod den Opfattelse og den Udtalelse, som det ærede Medlem (Rump) fremkom med, naar han sagde, at Befolkningen nu saa med et andet Blik paa Gendarmene og paa de foreløbige Love i det hele taget, end den tidligere har gjort. Det forekommer mig, at alt faktisk taler imod denne Opfattelse. Det ærede Medlem udtalte, at han henviste til sine Udtalelser i forrige Samling, og i disse Udtalelser fremkom den ærede Ordfører med den Paastand, at Aarsagen til Gendarmerikorpsets Oprettelse var den ophidsede Stemning, som var til Stede indenfor det danske Folk; det var de Spektakler, som opførtes snart hist, snart her, og gjorde det nødvendigt for Regeringen at fride ind og søge at holde det danske Folk i Awe. Denne Aarsag til Gendarmerikorpsets Oprettelse er efter min Opfattelse ikke korrekt. Jeg tror, at man skal lede længe paa denne Jordklode, og at man vanskelig skal finde nogen Nation, som er mere fredsommelig og mere godmodig end den danske Nation, og jeg tror, at man

skal lede længe efter en Nation, som mindre behøver stærkt bevæbnede Gendarmere til at passe paa sig end den danske Nation. Men naar der paa det Tidspunkt, da Gendarmeriet blev oprettet, var Bitterhed og Ophidselse til Stede i den danske Nation, var Aarsagen ganske sikkert ikke den, at der var en Tilbøjelighed hos den danske Nation til at gøre Spektakler eller være ophidsende, men Aarsagen var de provisoriske Finanslove. Det var den Gang, da Regeringen mente uden Folkets Bevilling, uden Folkets Tilladelse at kunne benytte Folkets Midler paa en Maade, som var stik imod Folkets tydelig udtalte Ønske. Det var den Gang, og for at kue denne Ophidselse, at Regeringen opfandt Gendarmerikorpset, og saa kom de øvrige Provisorier, som Straffeprovisoriet, fordi man ikke havde tilstrækkelig i de Straffelove, man allerede havde, til at tømme Folket, og saa kom Presseprovisoriet for at binde Munden paa Folket. At dette muligvis tilsyneladende kunde dæmpe den Ophidselse, der var i det danske Folk, kan maaste for en overfladisk Tilskuer synes at være Tilfældet; men jeg tror at kunne paasta, at den Ophidselse, der var til Stede i det danske Folk, da det første Finansprovisorium udstedtes, er til Stede den Dag i Dag, og De saa aldrig det danske Folk til at godkende Provisorierne og til at godkende Gendarmerikorpsets Oprettelse. Jeg vil derfor i Folge hele den Opfattelse, jeg har af den Stemning, som raader i det danske Folk overfor Gendarmeriprovisoriet, ikke gaa med til at stemme for dette Forslag; jeg skønner i alt Fald heller ikke rettere, end at Regeringen vilde handle klogt, hvis den vilde lade dette Provisorium falde; jeg tror, at det vilde lette Afgangen for en mere forsonlig Forhandling mellem Regering og Folk i Fremtiden, en Forhandling, som kunde blive til Nytte for det danske Folk og det danske Folks Interesser. Jeg tror ogsaa, at man af rent politiske Grunde og i Fædrelandets Interesse burde lade de Provisorier falde, som nu staa Regering og Folk imellem, og jeg tror ogsaa, at man af Hensyn til de rent finansielle Interesser burde lade dem falde; det er dog egentlig ingen lille Sum at betale for et saa lille Land som det danske, 800,000 Kroner om Aaret, til Opretholdelse af et Korps, hvis Nytte er mere end tvivlsom. Det er ganske vist blevet sagt, at det gjorde god Nytte; men i Forstningen, da dette Korps oprettedes, syntes det, at de gjorde mere Nytte, end de gjorde Nytte, og de mange Beretninger, som den Gang svirrede een om Dreene om den Malkonduite, som Gendarmene udbviste, fik mange til at tro, at det